Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.

Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașov și la următórele Birourĭ de anuncĭurĭ: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Danneber*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*: în Bucurescĭ: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.

Prețul inserțiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șese lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.

Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 245. Brașov, Sâmbătă, 4 (16) Noemvre 1895.

La crisa orientală.

Ministrul nostru de esterne contele Agenor Goluchovski nu voiesce sĕ rĕmână înderĕtul celorlalțĭ diplomațĭ ai marilor puterĭ, e doritor de a-șĭ câștiga și el laurĭ în serviciul intereselor păcii europene, ca antecesorul sĕu contele Kalnoky. De aceea a luat inițiativa pentru a-se stabili o înțelegere între marile puterĭ cu scop de a înriurĭ asupra Sultanului, ca sĕ ia mĕsurile necesare pentru restabilirea ordinei și a siguranței în Constantinopol și în provinciile turcescĭ.

Comunicatele, ce le publică „Neue Freie Presse" din Viena și „Pester Lloyd", cu privire la plecarea escadrelor de rĕsboiŭ ale marilor puterĭ în apele Levantului, au fost redactate de sigur în oficiul de esterne din Viena.

E vorba de a liniști spiritele și așa destul de agitate prin crisa dela burse, că nu se tractéză de o acțiune a puterilor, ci numai de mĕsurĭ de precauțiune față cu starea nesigură în Orient, că puterile proced unanim, și că n'au intențiunea de a se apropia de Dardanelle cu corăbiile lor de rĕsboiŭ.

Faptul în sine, că marile puterĭ se vĕd necesitate a lua aceste mĕsurĭ de precauțiune, este cu tóte astea destul de grav și scirile neliniștitóre, ce sosesc dilnic din Constantinopol și din Asia mică nu sunt nicĭ-decum de natură a depărta temerile de-o apropiată încurcătură rĕsboinică în Orient.

Marea intrebare este, décă Sultanul Abdul Hamid va fi în stare sĕ ia mĕsurile energice, ce se pretind dela el pentru a suprima rĕsvrĕtirea Turcilor sĕĭ fanaticĭ în contra postulatelor, ce se cuprind în proiectul de reformă impus în favorul Armenilor de Anglia împreună cu Rusia și Francia. Inalta Pórtă a primit proiectul, dér s'arată neputinciósă de-a ține în frêu elementele mohamedane ale imperiului.

Lordul Salisbury a vorbit la banchetul din Guildhall despre esistența Turciei ca necesitate europénă, dér a recunoscut de astă-dată în mod fórte clar, că rĕul ce ameninţă Turcia este a-se căuta în ea însă-șĭ și în guvernul ei.

Limbagiul acesta neobicĭnuit la diplomații englezĭ dovedesce, că cestiunea orientală a întrat într'o nouă fasă. Orĭ îșĭ va face datoria Sultanul și va restabili ordinea esecutând totodată reformele armene, orĭ décă nu el va trebui sĕ fiă pus sub tutela puterilor europene.

Și tocmai pentru că este așa de puțină speranță, că Abdul Hamid va fi în stare a împlini ceea ce 'i se cere ca neapĕrat de lipsă, situațiunea devine așa de gravă pentru viitor. Adĭ marile puterĭ proced încă unanim, dér óre, când într'un moment dat înțelegerea lor va trebui sĕ înlocuiéscă puterea înfrântă a Sultanului, puté-vor fi și atuncĭ unanime?

Aicĭ e nodul gordian al crisei orientale. Ce se va întempla, décă Sultanul și guvernul lui nu vor fi în stare a potoli fanatismul mohamedanilor și a restabili ordinea și siguranța în imperiul sĕu?

Caracteristic este, ceea ce diarul inspirat de Bismark, „Hamburger-Nachrichsten", dice cu privire la crisa orientală.

A trecut — dice — vremea când Anglia puté sĕ amenințe serios. Nicĭ Germania, nicĭ Italia, nici Austro-Ungaria uu vor scóte pentru Anglia castanele din spuza ruséscă. Pentru Germania au și adĭ valóre cuvintele pronunțate de Bismack înainte cu 8 ani: „Décă va isbucnĭ o crisă orientală, noi nu suntem angajațĭ în prima linià; noi putem aștepta, ca în marea adriatică, în Levant, puterile interesate sĕ-șĭ ia decisiunile lor, și, décă voesc, sĕ se împace, orĭ sĕ se bată cu Rusia, noi nicĭ pentru una, nicĭ pentru alta nu suntem chiămațĭ în prima liniă".

Décă și principele Hohenlohe se conduce de aceste vederĭ, atuncĭ n'avem a ne aștepta la o acțiune a puterilor triplei alianțe în Orient în prima liniă. Cine póte sci însĕ adĭ décă o ast-fel de acțiune nu va fi necesară, mai curênd decât s'ar crede, în a doua liniă?

Disolvarea consiliului comunal din Viena.

Precum scim, alegerea de primar pentru orașul Viena s'a făcut din nou alaltăerĭ în presența comisarului *Friebeis*.

Antisemiții s'au ținut de cuvênt, au votat érășĭ pentru *Lueger*, cel neaprobat, care a fost reales cu 92 voturĭ contra 45 bile albe.

Comisarul guvernial întrébă pe cel ales décă primesce alegerea?

Dr. *Lueger* rĕspunse, dicênd, că realegerea sa nu se póte interpreta ca o resistență contra voinții împĕrătescĭ, ca o vătĕmare a devotamentului datorit Majestățţi Sale Impĕratului. Neaprobarea lui s'a făcut la propunerea ministeriului. Primarul însĕ trebue sĕ fiă independent, trebue sĕ fiă un servitor credincios împĕratului și poporului. Trebue sĕ valoreze dreptele dorințe și postulate ale poporului și față cu guvernul. Eu mĕ întreb: sĕ mĕ plec dictatului guvernului, orĭ sĕ ascult de voința poporului? Sunt un bun austriac, dér deplin independent, sunt un bun servitor al lui Dumnedeu și nu un servitor al vițelului de aur. (Aplause sgomotóse la antisemițĭ.) Astădĭ nu se mai tractéză de persóna lui Lueger, ci de libertatea și onórea orașului meu natal Viena, de libertatea și de onórea sĕrmanei și asupritei mele patrii Austria. (Aplause sgomotóse la antisemițĭ Liberalii strigă: comediă! Mare mișcare). Aceste considerațiunĭ mĕ indatoréză a continua lupta cu curagiu neînfrânt. N'aș fi un bărbat german, décă așĭ lucra altfel. Poporul Vienei ar privi ca slăbiciune, décă m'aș da înderĕt, și ar pierde orĭ ce încredere în noi. Declar prin urmare, că *primesc alegerea* cu mulțumire (Aplause sgomotóse la antisemiți.)

Comisarul *Friebeis* declară după acésta consiliul comunal de disolvat, dând cetire unui ordin al guvernatorului, în care îl autoriséză la acésta declarare pentru casul când prin realegerea lui Lueger consiliul comunal „s'ar pune în conflict cu voința preaînaltă a Majestății Sale."

Antisemiții strigă: „acésta e *ilegal*" și isbucnesc în frenetice ovațiunĭ pentru Lueger. Membrii consiliului se retrag în frunte cu Lueger. Afară pe strade îi aștéptă o mulțime imensă de 10—15,000 ómenĭ. Lueger se urcă într'o trăsură cu 4 cai și pléoă între strigările însuflețite ale mulțimei. Inaintea parlamentului mulțimea striga: „*Abzug Badeni!*" unul strigă: „*Trebue se-i tăiăm gâtul acestui Poleac!*" El fù arestat.

De-odată o parte mare din demonstranțĭ pornì spre palat (Burg). Vre-o 800 de ómenĭ reușiră a străbate în piéța interióră a palatului. Aicĭ ca la comandă isbucniră în strigate: „*Hoch Lueger!*" *Jos cu Badeni! Jos cu stăpânirea polăcescă!*" Incet, încet însĕ, vênătorii, carĭ făceau garda la palat, împreună cu polițiștii călărĭ și pedestri împrăștiară mulțimea.

Orientul fierbe.

Tóte puterile marĭ din Europa îșĭ trimit *vapóre de resbel în marea mediterană*. Conform depeșelor sosite din Viena, Austro-Ungaria trimite patru vapóre la Levanta.

„*Pest Ll.*" aduce în numĕrul sĕu de astădĭ în fruntea foei un comunicat, care pare a fi oficios, și în care se spune, că trimiterea escadrelor de resbel ale puterilor în apele levantine nu se face pentru *nicĭ o acțiune*, ci însémnă numai luarea *mĕsurilor de precauțiune* în fața stărei nesigure din Orient. Nicĭ o putere n'are intențiunea de a-șĭ posta vapórele de resbel în apropiere imediată de Turcia d. e. până la Dardanele. *Puterile lucră în deplină înțelegere*, ca și ambasadorii lor din Constantinopol. Se asigură, că *Austro-Ungaria a luat inițiativa pentru de a stabili o înțelegere a tuturor cabinetelor*, cu privire la pașii ce ar fi a-se întreprinde la Sultanul, ca acesta sĕ ia tóte mĕsurile posibile pentru restabilirea ordinei și a siguranței în Constantinopol și în provincii.

„*N. Fr. Presse*" asemenea asigură, că la propunerea ministeriului de esterne austriac, între puterile marĭ decurg pertractărĭ pentru *o procedere solidară* în fața întêmplărilor din Turcia. Se dice, că pertractările au progresat deja favorabil, și vor și

---

FOILETONUL „GAZ TRANS."

Larossossinier.

După *Stolle*.

(Urmare).

După ce Larossossinier fù îmbrăcat, toțĭ Negri aflătorĭ în serviciu cădură în genunchĭ înaintea lui.

— „Nu âmblațĭ cu comedii", le dise el. „Spune-ți-mĭ, mai bine, ce însĕmnătate au tóte acestea?"

— „Vei fi sacrificat!" rĕspunseră Negri.

— „Ce? Eu sacrificat?... Nu cred, că vețĭ vătĕma legile ospitalității într'un mod atât de grozav. Audĭ! întâi deificat și apoi sacrificat. Ceva de necredut! Nicĭ-odată nu mi-a fost viéța atât de plăcută, ca acum".

— „Ițĭ va fi și mai plăcută".

— „Dér décă vor sĕ mĕ omóre?...

— „Nu vei fi ucis. Vei fi sacrificat iubirei Sultanei".

— „Voiŭ fi sacrificat iubirei Sultanei? Cum sĕ înțeleg asta?

— „Vei îmbrățișa-o cu gingășiă".

— „Eu s'o îmbrățișez cu gingășiă?"

— „Da!"

— „Insĕ ce va dice Luminăția Sa, soțul dumniaei?"

— „El e departe de aicĭ, la Murad-Bey".

— „Dér décă din considerațiunĭ de gingășiă față de căsnicia și pacea căsĕtoriei, n'așĭ îmbrățișa pe frumósa Sultană?...

— „In acest cas, pumnalul ĕsta îțĭ va străpunge pieptul, ér frânghia acésta de mĕtase te va sugruma.

Larossossinier se puse pe cugete. In tot casul, el se afla într'o situațiune, care trebuia sĕ-i sdruncine și cele mai solide hotărîrĭ.

— „Dér décă așĭ împlini dorința Luminăției Sale?" întrebă el într'un târdiu.

— „Atuncĭ vei părăsi acéstă casă încărcat de darurĭ bogate".

„Aha!" îșĭ gândì Larossossinier. „Póte că lucrurile sĕ ia încă o întorsĕtură norocósă pentru mine".

— „Așĭ vré bucuros sĕ vĕd arangiamentul in casele Luminăției Sale?" dise el.

— „Décă ai câștigat odată grația Sultanei, tóte secretele Seraiului îțĭ vor fi cunoscute".

Intr'aceea un copil îmbrăcat în paradă îi presentă pe-o tavă prețiósă o ramură verde.

— „Fericitule tînĕr", dise el, „ce însémnă acéstă distincțiune de-o grațiă neașteptată?"

— „Insémnă, că pe tine, cel mai fericit între muritorĭ, te aștéptă Rosa-roselor".

Tînĕrul plecà apoi înainte și el îl urma. Mulțime de lampióne artistice erau presărate prin grădina închisă. Cântărĭ line se audiau prin ramurĭ, ființe silfidice apăreau icĭ și colo, carĭ repede dispăreau érășĭ în tufișurĭ. La aceste farmece se adăugea aerul încărcat de arome cerescĭ.

Larossossinier înainta ameţit printre aceste splendorĭ neînchipuite. Ajunseră într'un ambit format din iasmurĭ și boltit cu rose persice. Pe nesimțite lampele se stinseră și se făcù întunecime mare. Abia făcură însĕ vre-o 50 pașĭ, când din nou apărù crepusculul artistic al dilei, încât întrégă împrejurimea o transformà într'o splendóre rosa-roșietică. Printre tufișurile înalte de orange și oleandre se vedea un edificiu ca un templu. Trepte albe de marmoră conduceau spre o ușă tot de marmoră.

— „Acesta este templul iubirei, unde Sultana te aștéptă cu aviditate. Portalul duce de-a dreptul în odăile cele mai frumóse din valea Nilului".

Intr'aceea observà Larossossinier, că era urmărit de un brigadir și de patru Negri. Brigadirul purta într'o mână un pumnal fórte ascuțit, în cealaltă o sfóră de mĕtase.

— „Credinciosule însoțitor, până unde mĕ vei urmări?" întrebà Larossossinier.

— „La Sultana!"

duce sigur la scop. Cestiunea principală, care ar fi de a-se statori, este, ca nicĭ o putere sĕ *nu facă vre-un pas de sine*, ci numai în înţelegere cu tóte celelalte puterĭ.

In provinciele turcescĭ turburările şi acum se continuă. Astfel satul Thinkur-Hissar a fost atacat de revoluţionarĭ din Zeitun, carĭ uciseră 30 Muhamedanĭ şi jăfuiră satul. Din Adana se anunţă, că 200 de Armenĭ atacară satele mohamedane Zeitun-Bele şi Nazli, omorînd şi jăfuind tot, ce le-a venit în cale. Lupte nouĕ şi omorurĭ se anunţă din Malatia, Sieva şi alte locurĭ.

Mai îngrijitor este însĕ faptul, că în Constantinopol se tem de *nouĕ turburărĭ* pe carĭ ar intenţiona a-le provoca Armenii, ér din Cetinje se anunţă, că între Miridiţii catolicĭ şi între Arnăuţii mohamedanĭ din Albania s'a iscat un conflict sângeros, căruia i-au cădut jertfe mai multe vieţĭ de ómenĭ.

Intrégă pressa europénă se ocupă cu aceste stărĭ anarchice din imperiul otoman, bursele sunt fórte agitate, şi mulţĭ prevĕd din incidentele acestea semne de rĕsboiu. Ḑilele viitóre vor aduce séu scirĭ liniştitóre, séu probabil nouĕ încurcăturĭ în cestiunea orientală.

Dieta ungară.

— Desbaterea budgetului pe 1896 —

Şedinţa dela 12 Noemvre.

Szluha Istvan: Liberalismul vestit al guvernului-Bánffy nu este decât o ficţiune, o firmă de cârciumă pe parlamentul consciinţelor date în chirie. Ministrul preşedinte de adĭ, fostul paşă-faimos dela Bistriţă a luminat în lume, că vré sĕ facă statul naţional, însĕ în presenta lui Ungaria a fost calomniată. Br. Bánffy a lăsat sĕ fiă ars stindardul maghiar şi étă totuşĭ e ministru-preşedinte încă. Se vestesce, că din incidentul milleniului, va veni la noi întrégă streinătatea. Da, va veni întrégă strĕinătatea, cum vine usurarul sĕ-şĭ cerceteze datornicul, că óre are destul, ce sĕ-i liciteze? Căcĭ aşa stă lucrul. Când strĕbunii noştri au ocupat acéstă patriă, au făcut tributară întrégă Europa. Acum însĕ în ajunul milleniului, *noi suntem tributarĭ întregei Europe.* Oratorul desvóltă apoi afacerea bursei, înglodarea regulărei valutei, confiscarea regalului şi abusurile, ce se comit cu vêndarea regalelor. S'a întêmplat d. e., că un arêndaş de regale, când a vĕdut, că nicĭ într'un mod nu sĕ póte scăpa de şicanele finanţilor, — s'a spândurat.

Vajay: Spre gloria guvernului Bánffy!

Szluha: vorbesce pe larg despre cea mai nouă vătĕmare a dreptului public şi dice, că acésta nu s'ar fi întêmplat décă capul cabinetului ar fi esplicat colo sus (la curte), că de câte-orĭ dinastia Habsburgilor a venit în certă cu naţiunea maghiară, *tot-déuna i-a cădut câte-o coronă de pe cap.* — Nu primesce bugetul.

Messko László: guvernul actual este culpabil de multe negligenţe. El a promis, între altele, cu multă mândriă, că va apĕra idea de stat maghiar. A şi „apĕrat'o" frumos. Cel dintâiu lucru al lui Goluchowski a fost sĕ declare, că se identifică cu Kalnoky întru tóte, ér Br. Bánffy pentru palma ce am primit'o la Agram, s'a mulţămit cu cetăţenia de onóre. Casul dela Agram şi tóte câte stau în legătură cu el, trebue se ne pună pe gândurĭ, décă e bine, orĭ nu, ca faţă cu Croaţia sĕ esercităm şi mai departe marinimia, oportunismul esagerat şi politica jertfirei de sine, căreia are sĕ mulţăméscă Croaţia posiţiunea sa de adĭ. Vorbesce apoi despre dărĭ şi despre fusiune pe care o combate.

Kossuth Ferencz: Basa dela 67 nu este acomodată de-a scuti nicĭ drepturile ţĕrii, nicĭ interesele ei materiale. Pe acest repeḑiş lunecă şi cad unul după altul drepturile naţiunei, ceea-ce de altmintrelea a observat şi Francisc Deák îndată după încheierea pactului, ḑicênd partisanilor sĕi: diavolul este conducĕtorul vostru. Francisc Deák a voit sĕ lărgéscă basa dela 67, însĕ viaţa a dovedit, că acésta este o imposibilitate, câtă vreme principiul parităţii e strîns legat de cel al afacerilor comune, căcĭ unde se ivesce interesul, acolo paritatea încetéză îndată. Unde e puterea, acolo e preponderanţa şi hegemonia. In Viena sunt tóte ministeriile comune, carĭ sunt mai mult imperiale, decât regescĭ. Cine vede, d. e., în armată caracter naţional? Cine vede acésta în administrarea finanţelor? Cine nu scie, că representanţele nóstre din strĕinătate nu cunosc emblema şi stindardul maghiar? Se ḑice, că am progresat pe basa dela 67. Aşa este! Insĕ trebue sĕ indicăm şi regresele morale. A pierit însufleţirea, şi guvernele nu desvóltă decât puterea centralisatóre.

Regretă, că nu e de faţă ministrul-preşedinte. Se susţine, că guvernul a secerat succese. Ce fel de succese? Bánffy se certă cu Kalnoky pentru Agliardi. Kalnoky se duce, însĕ Agliardi rĕmâne şi faimósa notă nu merge la Roma. In Croaţia este insultat stindardul maghiar şi preşedintele guvernului n'a sciut sĕ dea Corónei un sfat, ca sĕ condamne vătĕmarea; ér când br. Bánffy a venit acasă şi-a acoperit propriele rane cu diplome de onóre, ér înaintea parlamentului a stat cu povestea, că nu e vorba decât de trei bucăţĭ de postav de tricolor naţional.

Vajay: Scandal!

Kossuth: Dér décă din întêmplare s'ar fi cusut bucăţĭ de postav negre-galbene, atuncĭ arderea acestora ar fi fost sacrilegiu şi ruşine.

Se ocupă apoi cu partea financiară a budgetului şi sfêrşi ḑicênd:

Fiă-care epocă îşĭ are ideile ei conducĕtóre: înainte de 1848 a încolţit lupta pentru libertate; în 1848 însufleţirea pentru libertate; în 1849 abnegaţiunea în apĕrarea libertăţii; în anii 50 îndârjirea între durerile robiei; la începutul anilor 60 isbucnirea acestei îndîrjirĭ; la 1867 a venit în fine epoca pactărilor, ér adĭ epoca amăgirilor, concept, care s'a civilisat, durere, fórte mult la noi.

Szalay Imre: s'a ocupat şi el cu politica grară, şi pentru discursul, ce l'a ţinut, a primit multe gratulărĭ.

Ragályi Lajos (disident) a vorbit contra fusiunei cu partida liberală, care nu mai e capabilă de nicĭ o acţiune politică. Cătră finea vorbirei se ocupă cu întêmplările din Agram şi trage o aspră săpunélă lui Bánffy.

Procesul studenţilor croaţi.

Ḑiua a treia de pertractare în procesul studenţilor croaţĭ din Agram a fost una dintre cele mai sgomotóse, din câte s'au pomenit óre-când prin sale judecătorescĭ. Preşedintele întrebuinţă şi aplică tóte mĕsurile puterei disciplinare: dicta când închisóre singulară, când întunecată, priciu şi detragerea mâncărei.

Acusaţii rideau de ameninţările preşedintelui, batjocoreau pe procuror şi-şĭ petreceau cu publicul present, aşa încât preşedintele n'a fost în stare nicĭ decum a restabili ordinea.

La începerea pertractărei, procurorul *Kratjevicĭ* îşĭ ţinù vorbirea de acusaţiune, în care cerù *pedepsirea strictă* a tuturor acusaţilor. In decursul vorbirei el necontenit fù întrerupt de studenţĭ, şi când procurorul cutezà a numi pe studenţĭ „obrasnicĭ" totĭ acusaţii săriră, ca unul, de pe bance şi începură a ameninţa pe procuror. Publicul făcea deasemenea sgomot nespus. Inzadar dicta preşedintele o pedépsă după alta, înzadar păşiră servitorii cu putere brachială.

Se audieu strigăte de: *„Urîm pe Maghiarĭ!" „Décă Ungaria e regat, şi Croaţia e regat!" „In Ungaria locuesc nu numai Maghiarĭ, ci şi Croaţĭ, Românĭ, Slovenĭ şi Serbĭ!" „Stégul maghiar n'are drept sĕ stea în Croaţia!" etc.*

In fine după un tumult, ce ţinù 10 minute, preşedintele ordonă sĕ se deşerte galeriile. Damele eşind, *aruncau ploie de florĭ* asupra studenţilor.

Se începură apoi vorbirile de apĕrare, carĭ s'ar fi putut numi mai mult *vorbirĭ politice.* La fiă-care observare séu admoniare a preşedintelui tumultul erupea din nou, aşa încât acesta fù silit a suspinde pertractarea şi a amâna continuarea ei pe astădĭ, Vinerĭ.

*

Studenţii *eliminaţĭ*, carĭ nu sunt locuitorĭ din Agram, au fost chiămaţĭ la poliţiă, şi au fost provĕduţĭ cu *paşapórte* în carĭ li-se ordonă sĕ părăséscă în timp de 24 óre Agramul. Acasă ei au sĕ se *insciinţeze* la oficiul comunal şi nu li-e permis sĕ se mai întórcă la Agram.

Pe tabla négră a universităţii din Agram e ţintuită o ordinaţiune a rectoratului prin care studenţilor, carĭ n'au afacerĭ la universitate, li-se opresce intrarea. Mai departe se interḑic: sgomotul prin coridóre, flueratul, fumatul, murdărirea treptelor şi vorbele de ocară.

Cum se vede, studenţii croaţĭ din Agram sunt puşĭ sub curatela şi paza cea mai strictă. Şi tóte acestea, cum dic ḑiarele maghiare, din causa *stégului maghiar desonorat.*

SCIRILE ḐILEI.

— 3 (15) Noemvre.

Scutirea caselor nouĕ de dare. Se asigură, că guvernul unguresc va presenta camerei în timpul cel mai scurt un proiect de lege, prin care se va cere, ca în oraşele din provinciă sĕ se dea celor ce clădesc case nouĕ un favor mai mare ca până acum. In present, casele nouĕ din Budapesta sunt scutite de dare pe timp de 15—30 anĭ, ér cele din oraşele din provinciă pe 12 anĭ. Scutirea pentru oraşele din provinciă se va face acum pe timp mai îndelungat, ca 12 anĭ.

—o—

Din Feldióra primim scirea, că Românii de-acolo, inteligenţă şi popor, fac pregătirĭ frumóse pentru adunarea despărţĕmêntului Braşov al Asociaţiunei transilvane, ce se va ţiné acolo Dumineca viitóre. *Reuniunea română de cântărĭ* arangiéză cu acéstă ocasiune un frumos concert şi petrecere cu dans în sala Otelului cel mare. Programa concertului este următórea: 1) „Pax vobiscum", cor mixt, de F. Schubert. 2) „Hora Severinului", cor mixt, de Porumbescu. 3) „Sermana frunḑă", cor mixt de G. Dima; 4) Bobocele şi inele", cor mixt, de Vidu. — S'au trimis învitaţiunĭ pretutindenĭ aicĭ în Braşov. Asemenea a circulat o listă pentru cei ce vor sĕ ia parte la masa comună. Inscrierile la masă însĕ se vor puté face şi Dumineca diminéţa. Comitetului şi membrilor, ce vor sosi în Feldióra cu trenul de diminéţă, li-se prepară o primire frumósă. Dorim şi aşteptăm, pentru scopul cel mare cultural şi pentru încuragiarea Românilor din Feldióra, ca sĕ participe Românii din Braşov în numĕr cât mai mare la adunarea de Dumineca.

—o—

Virilişti în Cluşiu sunt 56, dintre carĭ la 24 le este socotită darea în duplu. Românĭ între virilişti nu e nicĭ unul, căcĭ pe un Trandafir Miklos şi pe-un Dorgo Albert nu-i putem numĕra între Românĭ.

—o—

Profesorul de musică dela scólele române centrale din loc, d-l Nicolae *Popoviciu*, a plecat erĭ la Viena pentru căutarea sănĕtăţii sale sdruncinate. 'I dorim grabnică însănĕtoşare!

—o—

Francisc Kossuth, cum anunţă diarul „Egyetértés", la care el figuréză ca prim-colaborator, a abḑis la postul de onóre al unui preşedinte la societatea pe acţii „Hunia" (fabrică de maşinĭ) şi a înapoiat societăţii suma de 50.000, pe carĭ i-a fost primit ca anticipaţiă conform contractului încheiat cu societatea.

—o—

Trenul expres „Malle des Indes". Erĭ, Joi, la órele 4·32 p. m. sosì în gara de Nord din Bucurescĭ trenul expres *„Malle des Indes"*, aducênd cu el primii călĕtorĭ strĕinĭ pentru Bucurescĭ şi Constantinopol, via Constanţa. După ce stĕtù în gară 15 minute, trenul îşĭ continuà drumul spre Constanţa. Direcţiunea generală a poştelor şi telegrafelor delegà trei funcţionarĭ ai sĕi — un oficiant superior, unul inferior şi un om de serviciu — pentru a mijloci schimbul corespondenţei internaţionale la Constantinopol.

—o—

Concertul d-lui Iulius Schmidt, care se va da Lunĭ în 18 c. cu concursul pianistului Hugo Holik, va avé următorul program: 1. Marschner: Ariă din Hans Heiling; 2. Liszt: Rapsodia XII; 3 a. Schumann: Waldesgespräch, b. Brahms: Feldeinsamkeit, c. Lassen: Ich sprach zur Taube; 4. a Chopin: Berceuse, b. Liszt-Wagner: Spinnerlied; 5. Löwe: Die Reigerbeize; 6. Moskowsky: Vals; 7. a. Storch: Allein, b. Becker: Frühlingszeit, c. Brahms: Wie bist du meine Königin? Inceputul la 7½ óre séra.

—o—

România agricolă.

IX. Mocanii.

(Urmare).

Mulţĭ dintre Mocanĭ au desfăcut vitele şi le-au redus pentru a se puté întinde în moşii, ér alţii au pierdut şi vite şi moşii. Alţii ḑic, că nu pot ţiné vite, din causa lipsei de ómenĭ, şi din causa lipsei de păşunĭ şi suhaturĭ. Instituţiunea dorobanţilor şi călăraşilor cu schimbul mi-au declarat'o mai mulţĭ ca vătĕmătóre pentru cultivatorii de vite, de-órece prin asta ómenii lor de serviciu se duc

---

— „Frumos, dér lasă lucrurile acelea aci" — arătând spre pumnal şi sfóră — „privirea lor îmĭ face nesuferit chiar templul iubirei!"

— „Sunt uneltele meseriei mele, de carĭ nu mĕ pot despărţi".

— „Uneltele meseriei tale?" întrebà Larossossinier desconcentrat. „De cine am onóre?"

— „Sunt Capidschibaschi Seraiului".

Un ingheţ de mórte cuprinse pe profesorul. Nenumĕrate istorii sângeróse îi vin acum în minte, în carĭ Capidschibaschi jucau rolurile cele mai drastice de judecătorĭ.

— „Insĕ spre ce scop? Fără îndoiélă, că şi acésta este o specie de etichetă turcéscă!" replicà profesorul într'un târḑiu.

— „Pentru ca sĕ fiu tot-déuna la îndemână, când se întêmplă ceva".

— „Ce sĕ se întêmple? Duceţi-vĕ cu Dumneḑeu, bunule Capidschibaschi".

— „Nu se póte sci. tu Nu ai fost cel dintâiu amant, pe care l'am ucis".

Larossossinier se simţia cuprins de un ingheţ, ce făcea, sĕ 'i se sgudue trupul şi sĕ-i tremure dinţii în gură.

Nunciul iubirei îl încuragia sĕ mérgă înainte.

— „Ah!" replicà Larossossinier, „mai bucuros m'aşĭ întórce. Póte-se óre? Nu cum-va esistă vre-o uşiţă dosnică, orĭ vre-o spărtură în zidul Seraiului?"

— „De scăpare nu mai e vorba", rĕspunse copilul, „pe domnia-ta te aştéptă darul cel mai frumos al iubirei, séu...."

— „Séu?" întrebà profesorul.

— „Séu mórtea!" rĕspunse băiatul şi păşì mai departe.

(Va urma.)

Foiletonul „Garibaldi" de Junius, care a apărut în nrii 236, 237 şi 238 ai foiei nóstre, şi care ni-s'a trimis dinafară, a fost luat, cum ne-am convins ulterior, după un foileton original al ḑiarului *„Budapesti Hirlap"*, ceea ce, din eróre, s'a omis a se indica.

în fiă-care Duminecă la instrucția militară, apoi la concentrări, și se lase vitele în grija unor băeți fără esperiență.

Faptul este, că aceia, carĭ și-au conservat încă portul și vechiurile obiceiurĭ, au încă și adĭ nu numai un contingent mai mare, dér și mai bun de vite din tóte speciile, fiind-că îngrijesc ei înși-șĭ de ele. Vite relativ multe și frumușele am găsit la frații Sasu lângă Mărculeștĭ, la Sandu Popa Șoricĭ lângă gara Ciulnita, pe moșia statului Radu-Vodă, care cu fiiĭ săĭ ar avé la 500 capete vite cornute, vre-o 250 cai și mai multe mii de oi. Regretăm, că nu am putut să vedem tóte vitele d-sale, și în special herghelia de cai, care era în Baltă, ca să ne putem pronunța asupra lor.

Vite frumóse, se dice, că ar avé și I. I. Popea, la moșia Domnița, proprietatea Domeniilor Corónei. Insě fără îndoélă, vitele cele mai frumóse, ce le-am găsit și vědut în escursiunile nóstre, au fost ale lui Lazăr Dumitru, inginer din Cristian, actualmente cu domiciliul stabil în Brăila, ér vitele le ținea la comuna Ariciu din jud. Rîmnicu-Sărat. Avea la 400 vite cornute și 100 cai de herghelia. Vitele lui se păreau a fi acele din grajdurile marei velnite ale firmei Czell și fii din Cristian. Pagubă, că pe bietul om l'a scos din moșia, ce a avut'o înainte, și actualmente nu mai are pășunile bune de mai 'nainte.

Mocanĭ sunt mulțĭ arendașĭ în județul Brăila, dér că dênșii ar avé pe moșiile, ce țin în arendă, vite de-o calitate și valóre deosebită, nu am audit; nicĭ n'am vědut pe la țeranĭ séu prin comunele, pe carĭ le-am visitat, vite deosebite cumpěrate dela dênșii.

Acestea sunt bogățiile actuale în vite ale Mocanilor, foștilor marĭ cultivatorĭ de vite de odinióră. Asupra celor stabilițĭ în Dobrogea nu ne putem pronunța, de-órece nu le-am mai vědut de vr'o 10 anĭ de dile, dér nicĭ acele nu vor fi mai bune.

Ca rasse și valóre intrinsecă vitele cornute, ce țin Mocanii, sunt de rassa vechiă transilvană, numită de Câmpie, dér nicĭ aceea curată. Cu greu poțĭ găsi o ciredă, care să se póta compara cu vitele actuale de Câmpie, ce se pot vedé la Turda, la Iernot etc., orĭ în alte bîlciurĭ marĭ ale Transilvaniei. Vitele Mocanilor nu numai că nu s'au mai ameliorat, ci au decădut și degenerat, parte prin tratamentul defectuos și parte prin corcirea cu alte rasse. Oile lor țigăi au eșit tóte smulse și tunse în primăvéră. Cai, afară de cei doi cultivatorĭ, nu țin.

Regimul lor antic, de-a peregrina vecinic dela munte la câmpia și d'aci la Baltă și înapoi, tómna după ridicarea stânilor și primăvéră, de-a trimite turmele și cârdurile de oi sub conducerea scutarilor și ciobanilor, carĭ și ei au oi fără plată în ale stăpânului, de pe o moșiă pe alta, cu plată și fără plată, este aprópe cu totul în dispariține. Nu numai că vitele și oile nu mai găsesc iérbă și pășunĭ în drumul lor, dér adĭ nicĭ drumurĭ nu mai găsescĭ să trecĭ cu calul séu cu trăsura, căcĭ totul este arat, și trebue să mergĭ pe moșii tot în zig-zac. Apoĭ abusurile, glóbele, ce se fac sěrmanilor ciobanĭ din partea arendașilor și a ómenilor lor, sunt grozave, și i-au spăriat pe cei mai mulțĭ dela atarĭ migrațiunĭ. De aci înainte, ele vor puté continua numai cu trenul, și trenul le vine prea scump.

De aceea țuțuienii au cam renunțat la atarĭ peregrinațiunĭ cu turmele lor, și bine au făcut. In primăvéra acésta, cu ocasiunea inundațiunilor enorme din Baltă, unde se grămădise sute de mii de vite marĭ și micĭ, trebuind sě iésă tóte din Baltă de-odată, erau decĭ de mii de capete de vite pe moșiile limitrofe și nu aveau ce sě mănânce, căcĭ nu era, decât pămêntul gol. Am vědut luându-se câte 8—10 lei pe nópte și câte un miel pe ales pentru o turmă de oi, ca sě pășuneze, séu, mai bine dis, sě se odihnéscă din drum câteva óre pe nisce ogóre din județul Vlasca!!

Erau nisce biețĭ ciobanĭ din comuna Poiana de lângă Sibiiu, carĭ abia că sosise în Baltă, când a început a se revěrsa Dunărea și au trebuit sě se întórcă înapoi în Transilvania. De aceea bine au făcut Românii din ținutul Sibiiului cu înființarea reuniunei agricole, pentru ameliorarea rasselor de vite și a sistemelor de producțiune, ca sě-i rețină acolo la ei. Onóre lor! Décă ar afla numai mulțĭ imitatorĭ, carĭ sě stărue pentru întroducerea luminei și culturei în popor.

Astfel se termină un însěmnat capitol din istoria și bogăția națională. Mocanii prin a lor vină au încetat de-a mai fi aci un factor economic de óre-care importanță. Rolul politic, ce-l au actualmente, îl datoresc numai puținelor firme comerciale, de carĭ dispun la Brăila și în alte câteva orașe. Foștii milionarĭ și-au vêndut casele și puținul, ce au avut în Săcele, pe motiv, că nu produc, și aci vitele, că nu mai rentéză.

Prin acésta s'au anihilat ei de bună voe.

Instrucțiunea în Ungaria 1893—94.

Alaltăerĭ a apărut în Budapesta *raportul ministrului ungar de culte* privitor la starea instrucțiunei publice în anii 1893—94. Ministrul dice în acest raport, că deocamdată se ocupă numai cu starea în care se află *instrucția poporală*, ér un raport general și amenunțit asupra instrucțiunei publice din Ungaria va da imediat înainte de începerea festivităților milenare.

In raportul edat acum se află o mulțime de date, dintre carĭ vom aminti și noi pe unele.

Așa d. e. dintre 2,884.834 de copii, carĭ sunt obligațĭ a umbla la școlă, sunt: 1,471.247 de genul bărbătesc și 1,413.588 de genul femeiesc. Cu privire la limbă sunt representațĭ: Maghiarii cu 50 procente, Germanii cu 12, *Românii cu 17*, Slovacii cu 12, Sêrbii cu 2, Croații cu 2 și Rutenii cu 2 procente.

După confesiunĭ, numěrul cel mai mare dintre copiiĭ obligațĭ la școlă îl representă *israeliții*. Apoi urméză romano-catolicii, *greco-catolicii*, cei de confesiunea augustină, *greco-orientalii*, reformații și în fine unitarii.

Raportul spune mai departe, că s'a făcut *mare progres în ce privesce maghiarisarea școlelor*. Astfel dintre 16.881 de școle poporale au fost numai 4140 cu o limbă de propunere strěină și 43 cu mai multe limbĭ de propunere strěine, ér în tóte celelalte limba de propunere a fost séu absolut maghiară (9681) séu o limbă strěină împreună cu cea maghiară (3017). Apoi școlele, în carĭ limba de propunere a fost cea maghiară, s'au înmultit cu 214, ér cele cu limbĭ de propunere nemaghiare au scădut cu 275. „*De aci se póte vedé evident, cât teren a ocupat limba maghiară*", se dice în amintitul raport.

Privitor la învěțătorĭ, numěrul celor necualificațĭ a scădut cu 762, ér al acelora, carĭ nu sciu de loc unguresce, cu 534.

Din puținele date reproduse aci se póte convinge orĭ-cine de rěutatea, cu care sunt privite școlele nemaghiare, a căror esistență din di în di este tot mai îngreunată și mai împedecată.

Din Bucovina.

— Noemvre 1895.

(Fine)

In raportul al doilea se spune (pe pag 14), că investirĭ ulterióre s'au adaus în anii 1883, 1884 și 1885 cu totul 2767 fl. Pe lângă tóte aceste investirĭ însě, valórea tipografiei, care se cumpărase cu 10.261 fl. 62·5 cr., de-odată, pe pag. 13 a raportului II, scade după inventariul strict făcut la luarea în sémă a tipografiei la suma de 8251 fl. 7 cr. va sě dică cu 2.010 fl. 54.5 cr. Pentru care hatâr s'au aruncat 2.010 fl. 54·5 cr. afară? Ca sě-l căpătuéscă pre W. Kerekjarto? Sě fi dat faliment, și atuncĭ tótă tipografia s'ar fi putut cumpěra la licitațiune cu 5.000—6000 fl. de nu cu mult mai jos. Décă s'ar fi mai făcut niscarĭ investirĭ ulterióre de 2—3000 fl. am fi avut o tipografie aranjată eftină și după tótă regula, ceea ce însě nicĭ astădĭ încă nu-i. Atuncĭ n'ar fi trebuit tot sě se cumpere tipurĭ de metal și mobile prin toțĭ anii dela 1883 încóce, ceea ce probéză că literele erau cu totul tocite, mobilele stricate și utensilii nicĭ una. De n'ar fi fost așa, atuncĭ nu s'ar spune în raportul II, că până la finea anului 1888 s'au cheltuit cu investirea tipografiei 3.951 fl. 87 cr. Acéstă sumă ar tebui érășĭ cercetată cu de-amĕruntul, ca sě se vadă, décă mobilele utensiliele etc., ce s'au făcut din acéstă sumă, nu cum-va s'au plătit prea scump. Acestea și alte multe ar avé sě le documenteze o comisiune anume alésă spre acest scop și din ómenĭ esperțĭ. Ea va trebui sě cerceteze mai întâi, décă n'a fost prea scump 10.261 fl. 62·5 cr. prețul, cu cât s'a cumpěrat tipografia; cât representă ea adĭ, carĭ sunt investirile ulterióre, de carĭ se amintesce prin toțĭ anii cu atâta emfasă; în ce stare sunt literele și utensiliile tipografice în present, ce va afla în magazin, cât represintă valórea lui și cât sunt banii gata în cassa tipografiei, precum și datoriile ei.

La acésta am mai avé de întrebat, de ce în raportul II. cincĭ culegětorĭ de litere sunt de altă lege? Óre nu sunt orientalĭ, căci tipografia este cumpěrată din banii preoților ort. orientalĭ? Nu sunt culegětorĭ ortodoxi în Bucovina?

In fine comisiunea ar avé sě caute, cât s'a incassat pentru lucrările esecutate de tipografia archiepiscopéscă dela anul 1883 Iunie 1 până în present, și în ce raport stă venitul cu spesele, ca sě se vadă, óre de lucră ea în plin, orĭ în vênt, și óre nu sunt spesele prea marĭ? In casul din urmă, avem călugărĭ pe la mănăstirĭ, carĭ stau de géba și s'ar puté aplica la tipografiă.

O deosebită atențiune ar trebui sě aibă comisiunea asupra venitului, ce-l aduce „*Călindarul*", redigiat de „Academia ortodoxă." Acest calendar, care este cel mai scump dintre tóte calendarele din lume, adecă 60 cr. esemplarul cu nicĭ un conținut, — aduce tipografiei un venit fórte mare. Tot așa șematismul archidiecesan tipărit în limba germană aduce un venit destul de mare.

Las' că șematismul este fórte manc și defectuos, el costă totușĭ 50 cr. esemplarul. Șematismul archidiecesan ar trebui sě conțină, orĭ de se află în fiă-care parochiă o casă parochială și câte fălcĭ de pămênt sesiă se află. Pe lângă acestea ar trebui sě fiă pus numěrul parochienilor esact, și nu ca până acum, unde unii parochĭ dau un numěr mai mic din frică sě nu capete vre-un cooperator, de vor fi mai mult de 2000 de suflete.

Și apoi prețul de 50 cr. este esorbitant, s'ar puté vinde și cu 30 cr. Dic 30 cr. esemplarul, căcĭ pe la anul 1848, când încă n'aveam tipografiă archidiecesană, era prețul unui șematism 30 cr. și drept probă este Nr. 4148 ex. 9/21 Ianuarie 1848, subscris de Bendevschi, archim. In scrisórea acésta trimésă protopresviteriei Rădăuțului se dice, că unii preoțĭ au dat peste 30 cr. v. a. și deóre-ce un șematism costă 30 cr. sě se întrebe preoții, carĭ au plătit peste 30 cr., óre n'ar fi bine, ca acest supra sě se alăture la fondul preoteselor věduve, séu sě se facă alt-ceva?

Pe atuncĭ se tipăria șematismul în tipografiă streină și era tot așa de esact, ca și adĭ. De ce adĭ 'i-s'a urcat prețul?

Din scrisórea acésta, a cărei copie trebuie sě fiă în archiva consistoriului, se vede că pe-atuncĭ se stringeau banĭ pentru *un fond al preoteselor věduve*. Ce s'a făcut cu el, căcĭ de mult nu s'a audit nimic de dênsul, afară numai că preotesele věduve se plătesc din fondul religionar. La o altă ocasiune voiŭ vorbi ceva și despre acest fond, și din carĭ banĭ se stringea.

Ér tuturor, carĭ vor fi în dubiu despre unele și altele vin a-le rěspunde cu apostolul Paul: „nu este în cuvênt împěrăția lui D-deu, ci în putere." O dic acésta luându-le de pe pag. 37 a raportului II, unde cu multă emfasă și trufiă sě citéză aceste cuvinte, voind sě se astupe gura criticastrilor de tot felul. Și mai departe: „tu ai credință, ér eu am fapte, arată-mĭ credința ta din faptele tale și eu îțĭ voiŭ arěta din faptele mele credința mea." Ei bine, eu am credința, că raportul II este prea plin cu neesactitățĭ și am arětat faptele tale, carĭ trebuie încă ciuruite spre-a afla pe deplin credința ta.

Călětorescu.

Alegerĭ în municipii.

(Telegrame particulare ale „Gaz. Trans.")

Blașiu, 15 Noemvre. La alegerea membrilor comitatenșĭ, ce s'a ținut erĭ aicĭ, *Românii au învins cu desěvîrșire.*

Teuș, 5 Noemvre. Adĭ s'a sěvîrșit aicĭ alegerea de membri în congregațiunea comitatului. Alegětorĭ românĭ 117, streinĭ 72. *Românii au fost bătuțĭ cu 48 voturĭ de-ale nóstre.* Peirea ta din tine, Israile!

DIVERSE.

Statistica culegětorilor de sdrențe. In New-York, fiind deținut un culegětor de sdrențe, foile de acolo publică din acest incident o interesantă statistică. Culegětorul de sdrențe se plânse la pertractarea finala, că negoțul cu sdrențe merge adĭ fórte rěu, și că aceia, carĭ mai de mult câștigau pe di 24 fl. cu adunarea de sdrențe, adĭ abia câștigă 2 fl. pe di. Aci e de esemplu femeia *Carpio*, despre care orĭ cine scie, că a câștigat 240,000 fl. cu adunarea sdrențelor. Acéstă femeiă încă și astădĭ se scólă în tótă nóptea pe la 2 óre și adună de pe drum tóte sdrențele și rěmășițele. In New-York este o stradă, numită: Ragpibkersrow, unde locuesc aprópe numai culegětorĭ de sdrențe. Bětrâna Carpio, care are o avere așa de mare, ar putea sě locuéscă într'un palat strălucit, dér fiind ea dedată cu sărăcia și cu simplitatea, preferă sě locuéscă în o odăiță mică și pustiă. Unicul ei fiu, care e de 24 anĭ, merge și el ca sě adune *scumpeturile* străzei. *Sun*, un coleg al sěu, l'a întrebat în dilele acestea, că pentru-ce mai preferéză acéstă meseriă, ér Carpio îi rěspunse: Adunarea de sdrențe peste tot nu e o ocupațiune dejositóre, și încă astădĭ nicĭ nu e o ocupațiune așa de rea, cum mulțĭ cred.

Literatură.

A apărut în editura librăriei **Carol Müller**. *Un an de luptă*, de *A. Vlahuța* 248 paginĭ prețul Lei 2.50. Apoi din Biblioteca pentru toțĭ Nr. 22: *Xavier de Maistre*, „*Călětoria împrejurul odăei mele*" unul din opurile cele mai vestite ale literaturei francese. Volumul viitor al Bibliotecei pentru toțĭ cuprinde: *Ioan Popovicĭ-Bănățeanu*: „*Din viața meseriașilor*". Novele ale unui talentat scriitor bănățean și unul din numerile cele mai frumóse și interesante ale Bibliotecei pentru toțĭ.

*

In Institutul de editură *Ralian* și *Ignat Samitca* din Craiova a apărut o frumósă colecțiune de poesii, întitulată: **Din anii tinerĭ**, de *Virgiliu N. Cisman*. Prețul 1 leu 50 b.

Din inimă este titlul unui nou volum de poesii apărut în editura librăriei Carol Müller din Bucurescĭ. Autor: *Radu D. Rosetti*. Tipar frumos, hârtiă de lux, Preţul 2 lei 50 b.

*

Povestirĭ de *Petra-Petrescu* à 80 cr. francate. De vêndare la administraţia nóstră.

Cursul la bursa din Viena.

Din 14 Noemvre 1895.

Renta ung. de aur 4%	119.50
Renta de coróne ung. 4% . . .	97.25
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	123.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	99.60
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	119.50
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	95.75
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	—.—
Imprum. ung. cu premii	158.—
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	139.50
Renta de hârtie austr.	98 85
Renta de argint austr.	98.80
Renta de aur austr.	119.50
Losurĭ din 1860	148.—
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	1006.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	423.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	366.—
Napoleondorĭ.	9.60½
Mărcĭ imperiale germane . . .	59.07½
London vista	120.90
Paris vista	47.97½
Rente de coróne austr. 4%. . .	99.40
Note italiene.	44.70

Cursul pietei Braşov.

Din 14 Noemvre 1895.

Banonote rom.	Cump.	9.52	Vênd.	9.54
Argint român.	Cump.	9.45	Vênd.	9.50
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.55	Vênd.	9.58
Galbenĭ	Cnmp.	5.65	Vênd.	5.70
Ruble rusescĭ	Cump.	128.½	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.78	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.70	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75		Vênd.	101.75

Anunciurĭ
(inserţiuni şi reclame)

Suntŭ a se adresa subscrise, administraţiunĭ. In casul publicăriĭ unuĭ anunciu maĭ mult de odată se face scădĕmênt, care cresce cu cât publicarea se face maĭ de multe-orĭ.

Administr. „Gazeta Trans."

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în librăria Nicolae Ciurcu.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Sz. 6790—1895. tlkvi

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhirré teszi, hogy Dán A. Bukura végrehajtatónak Rácz Iános végrehajtást szenvedö elleni 320 frt. tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a zernesti kir. járásbiróság) területén lévö Zernest község területén fekvö zernesti 823 sz. tjkben foglalt, 6526 hrszámi fekvöre 121 frt., a zernesti 840 fr. tikben foglalt 6265 hrsz fekvöre 41 trt. 80 kr. a zernesti 2397 sz. tikben foglalt 6487 hrsz. tekvöre 149 fl. 60 kr. ban ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1895 évi december hó 17-ik napján d. e. 9 órakor** Zernest község irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 90 frtot készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazágsügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál elöleges elhelyezéséröl kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Brassó 1895. évi szeptember hó 17-én.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

KOVACS,
egyes biró.